

Et nyt arbejds- område for dansk mission

*Kaj Kjær-Hansen vil i nogle artikler
fortælle om kirken og landet, han besøgte en måned*

I den lutherske kirke i Liberia på Afrikas vestkyst arbejder nu 6 danske familier — med i alt 17 børn — og udsendt af Den danske ethiopermission.

Den lutherske kirke i landet har omkring 25.000 medlemmer og er tidligere hovedsageligt støttet af Den lutherske kirke i Amerika. Kirken blev selvstændig i 1965 og kirkenes første præsident, Roland J. Payne, blev indviet til biskop i 1971. Han er fortsat kirkenes biskop.

Internationalt har den lutherske kirke i Liberia gjort sig gældende ved sit syn på polygami. Samtidig med at det monogame ægteskab betragtes som den ideelle ramme for det kristne familieliv, og kristne, som indgår i polygame ægteskaber ekskommuniseres, slås det i en erklæring fast, at hvor vidnesbyrd om

en sand tro foreligger, kan parterne i et polygam ægteskab blive døbt og konfirmeret. Samtidig hævdes det med henvisning til Paulus første brev til Timoteus (3,2-12) at sådanne personer dog ikke kan opnå en lederstilling i menigheden.

Liberia som foruden sin stammebefolkning blev koloniseret af frigivne amerikanske slaver i begyndelsen af det 19. årh., er officielt en kristen stat, selv om man regner med, at omkring 70% af befolkningen er tilhængere af en traditionel afrikansk stammereligion og omkring 10% er muslimer. Mandingostammen, som gør sig gældende som et handelsfolk, er næsten totalt muslimsk. Ikke mindst på grænsen mod øst gør muslimerne sig gældende med en missionsindsats, som ligner de kristnes.

Militærkuppet i 1980, hvor den nuværende præsident Doe kom til magten, har ikke

forandret kirkens arbejdsmuligheder. Det officielle sprog er engelsk, men kun omkring 10% af befolkningen er i stand til at læse og skrive. I det lille land med omkring 1,7 millioner indbyggere er der omkring 28 stammesprog. De, der taler et af disse stammesprog, kan sjældent læse det, hvilket ikke gør kirkens mission lettere.

Fra et land, hvor dansk ydremission ikke tidligere har virket, skal vi med en række glimt give et indtryk af, hvad der møder unge danske missionærer i deres hverdag. Disse indtryk er bearbejdet i Wozi en lille junglelandsby, omkring 350 km fra hovedstaden Monrovia, hvor teologætteparret Bodil og Jens-Arne Skjøtt sammen med deres to drenge, Nicolai på 4½ og Christoffer på 1½, for første gang satte deres ben en dag i slutningen af november måned 1981.

KAJ KJÆR-
HANSEN

Bodil Skjøtt forsøger sig med sin nybegynder-loma på markedspladsen. Hendes »sproglaboratorium« er hytten i baggrunden.